

De gilde viert

tekst: René De Clercq (1877 - 1932)

muziek: Emiel Hullebroeck (1878 - 1965)

marsmaat *mf*

1. De gil - de viert, de gil - de — juicht, wat
 2. De be - ker ruist, de be - ker — schuimt! Sa,
 3. Het pijp - ke damp't in mon - kel - mond en
 4. De gil - de juicht, de gil - de — viert! Hoe -

1. zit gij daar en blokt en buigt — nog o - ver u - we boe -
 2. mak - kers, fris en op - ge - ruimd — het glas aan u - we lip -
 3. spreidt wel - lus - tig in het rond — stu - den - ti - ko - ze geu -
 4. ra! De pet om - hoog ge - zwierd — en nog eens hard ge - klon -

1. ken? De wijs - heid ligt maar in de kan. — Die z'el - ders
 2. pen! Die op zijn ka - mer koe - ke - loert — en geest - ver -
 3. ren! Die steeds aan per - ka - men - ten kluift — en per - ka -
 4. ken! De blok - ker ligt reeds log en loom, — ge - kweld door

1. zoe - ken wil, die kan, — doch laat hem, — laat hem zoe - ken.
 2. snip - p'rend dwaas - heën snoert, — drink' wa - ter — als de kip - pen.
 3. men - ten reu - ken snuift, — krijgt per - ka - men - ten kleu - ren.
 4. na - re blok - kers - droom, — met dro - ge — keel te ron - ken.

refrein

pp *p*

Het bes - te bier - tje lust hem niet, — het lief - ste lied - je sust hem niet,

f *ff*

— het mooi - ste meis - je kust hem niet! — Hoog het glas!

Hoog het hart! Hoog — het lied! — | 1.2.3. | einde